

Til de nordiske regeringer

Skriftligt spørgsmål om biobrændselsanlæg

Miljølovgivningen er forskellig i de nordiske lande. Grænseværdierne for emission af støvpartikler, NOx, SO2, og andre kendte partikler og gasser kan tænkes at variere i forhold til lovgivningskrav og subsidiemuligheder. Det vestnordiske område er, sammen med hele Arktis, meget følsomt over for udslip fra Norden og det øvrige Europa. Det politiske fokus på miljøpolitik er afgørende for fortsat at kunne nedbringe brændselsudslip. Det arktiske område er afhængigt af ansvarsfuld miljølovgivning i hele den vestlige verden.

Fyring med biobrændsel anses at være CO2-neutral. Men der er andre forurenende partikler og gasser i biobrændsel. Disse kræver til stadighed politisk opmærksomhed, da biobrændsel i Norden og i det øvrige Europa er en stor energikilde til opvarmning og til produktion af elektricitet.

Med spørgsmålet ønskes der indsigt i, i hvor stor udstrækning biobrændselsanlæg benyttes i Norden, og hvilken lovgivning og hvilke subsidiemuligheder der findes i de enkelte nordiske lande.

Derfor stiller jeg følgende spørgsmål til de nordiske regeringer:

- Hvor mange biobrændselsanlæg fandtes i Danmark/ Norge/ Sverige/ Finland/ Island pr. 1. januar 2016, privat og i virksomheder, i størrelserne:
  - 100 – 300 Kw
  - 301 – 600 Kw
  - 601 – 1000 Kw
- Hvilke grænseværdier for emission gælder i Danmark/ Norge/ Sverige/ Finland/ Island for fyringsanlæg?
- Hvilke offentlige subsidier kan opnås for private og virksomheder, som vælger en grønnere fyring?

Torshavn 5. oktober 2016

Jenis av Rana (Mfl.)